

1-2.2000?

Door Harry Coerver

VENLO ■ *Cradle to cradle*, de filosofie om te komen tot een wereld waarin het afval van het ene product de grondstof is voor het andere, groeit langzaam uit tot een hype. Een groot succes voor degenen die er alles aan doen om die filosofie te bevorderen. Maar zit daarin niet ook het gevaar dat deze vorm van duurzaamheidsdenken over een tijdje weer heeft afgedaan?

Over die vraag boog zich gisteren in Venlo de Vereniging Van Milieuprofessionals (VVM). Mensen die op de een of andere

'Cradle to cradle' onder de loep genomen

DagBlaad
noord/limb

re manier betrokken zijn bij milieuprojecten lieten hun licht schijnen over de aanpak van *cradle to cradle*. Er waren managers van bedrijven, beleidsmakers en wetenschappers aanwezig.

De gemeente Venlo en vooral de Kamer van Koophandel Limburg vervullen sinds een jaar een voortrekkersrol als het gaat om *cradle to cradle*. De Amerikaanse architect William McDonough en de Duitse architect Michael Braungart hebben de filosofie ontwikkeld. Alle producten die gemaakt worden moeten op de een of andere manier ooit

weer gebruikt kunnen worden om er nieuwe producten van te maken. Een principe dat ook toegepast kan worden op woonwijken, fabrieken of snelwegen. De Floriade die in 2012 in Venlo gehouden wordt, zal helemaal ingericht zijn volgens het *cradle to cradle*-principe. Bij de ondertunneling van de A2 in Maastricht wordt onderzocht of de filosofie van McDonough en Braungart kan worden toegepast.

Goede voorbeelden die tot te verbeelding spreken zijn nodig om de *cradle to cradle*-filosofie niet binnen een paar jaar te laten doodbloeden, benadrukte

diverse milieuprofessionals. Inmiddels raken steeds meer instellingen en ministeries enthousiast over de nieuwe milieufilosofie. En ook daar zit een gevaar in, bleek gisteren. „Als straks de overheid subsidies gaat geven voor bedrijven die *cradle to cradle* producten maken, dan zal blijken dat opeens van alles en nog wat *cradle to cradle* is. Dan verwatert het concept. Dat zou je niet eens moeten willen.”

Op dit moment is er maar een beperkte capaciteit om te beoordelen of bijvoorbeeld bedrijven handelen volgens het nieuwe principe. Braungart

heeft een wetenschappelijk instituut in Duitsland waar veertig deskundigen zitten die daarvoor de kennis hebben. Dat gaat overigens snel veranderen. Bij TNO gaan 300 medewerkers zich specialiseren in de theorie van *cradle to cradle* om straks te kunnen beoordelen of bedrijven handelen volgens dat principe. Dat liet woordvoerder van de Kamer van Koophandel, Dick Thesingh, gisteren weten. Het succes van de duurzaamheidsopvattingen hangt ook ervan af hoe sterk de filosofie kan opboksen tegen de normen en waarde in de maat-

schappij als geheel. Consumenten willen goedkope producten, bedrijven willen de productie zo groot mogelijk maken, met zoveel mogelijk winst. Dat kan conflicteren met de *cradle to cradle* opvattingen. Volgens Thesingh kan het ook anders. Consumenten corrigeerden Shell jaren geleden toen deze multinational het laadstation voor olietankers, de Brent Spar, in zee wilde dumpen. Een bedrijf kan met een duurzame oplossing op de lange termijn soms beter af zijn dan een minder duurzame oplossing die op de korte termijn goedkoper lijkt.